

sygn. akt (...)

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 3 marca 2022 r. znak (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. odmówił Z. S. prawa do świadczenia rehabilitacyjnego, powołując się na orzeczenie komisji lekarskiej ZUS z dnia 11 lutego 2022 r., z którego wynikało, że ubezpieczona nie była niezdolna do pracy i stan jej zdrowia nie uzasadniał przyznania tego świadczenia.

Z. S. wniosła odwołanie od ww. decyzji, podnosząc, że jej stan zdrowia uniemożliwiał jej podjęcie pracy.

Organ rentowy w odpowiedzi na odwołanie wniósł o oddalenie odwołania, wywodząc jak w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Z. S. posiada wykształcenie wyższe pedagogiczne. Ukończyła 60 lat.

Niesporne

Z. S. od 6 lipca 2021 r. do dnia 6 stycznia 2022 r. była niezdolna do pracy z powodu zespołu cieśni nadgarstka, wykorzystując pełen okres zasiłkowy.

Niesporne, a nadto dowód: dokumentacja lekarska – w aktach sprawy (odrębna teczka)

Stan zdrowia Z. S. czynił ją nadal po dniu 6 stycznia 2022 r. niezdolną do wykonywania pracy do dnia 28 lutego 2022 r.

Dowód: opinia biegłego sądowego z zakresu ortopedii H. M. – k. 37, dokumentacja lekarska – w aktach sprawy (odrębne teczki)

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie zasługiwało na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 18 ust. 1 ustawy z dnia 25 czerwca 1999r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (tekst jednolity Dz. U. 10.77.512) świadczenie rehabilitacyjne przysługuje ubezpieczonemu, który po wyczerpaniu zasiłku chorobowego jest nadal niezdolny do pracy, a dalsze leczenie lub rehabilitacja lecznicza rokuje odzyskanie przez niego zdolności do wykonywania zatrudnienia. Świadczenie rehabilitacyjne przysługuje przez okres niezbędny do przywrócenia zdolności do pracy, nie dłużej jednak niż przez 12 miesięcy (art. 18 ust. 2 ustawy). Prawo do świadczenia rehabilitacyjnego uwarunkowane jest zatem łącznym zaistnieniem dwóch przesłanek - dalszą niezdolnością do pracy po wyczerpaniu zasiłku chorobowego oraz rokowaniem odzyskania zdolności do pracy w wyniku kontynuowania leczenia lub rehabilitacji leczniczej w okresie dwunastu miesięcy. Zarówno zasiłek chorobowy jak i świadczenie rehabilitacyjne stanowią świadczenia krótkookresowe niezbędne wówczas, gdy ubezpieczony na pewien tylko, stosunkowo niedługi okres, utracił możliwość zarobkowania, w sytuacji natomiast, gdy niezdolność do pracy trwa dłuższy czas, ale według wiedzy medycznej w przyszłości istnieją rokowania odzyskania zdolności do wykonywania zatrudnienia, ubezpieczonemu, przy spełnieniu innych warunków określonych przepisami, przysługuje prawo do renty z tytułu okresowej (częściowej albo całkowitej) niezdolności do pracy.

Stan faktyczny sprawy Sąd ustalił na podstawie dokumentów zgromadzonych w aktach sprawy, w szczególności dokumentacji medycznej oraz opinii biegłego sądowego z zakresu ortopedii. Prawdziwości i rzetelności sporządzenia dokumentów strony nie kwestionowały, również Sąd nie znalazł podstaw, aby odmówić im tych przymiotów. Stąd też, stały się one miarodajne dla pocygnięcia ustaleń faktycznych w sprawie.

Bezspornym pozostaje, iż ubezpieczona z dniem 6 stycznia 2022 r. wyczerpała pełen okres zasiłku chorobowego.

Sporną kwestią pozostawała natomiast ocena stanu zdrowia ubezpieczonej po wykorzystaniu okresu zasiłkowego. W związku z występującymi początkowo rozbieżnymi stanowiskami stron procesu co do faktu odzyskania przez ubezpieczoną zdolności do pracy, Sąd uznał za celowe dopuszczenie dowodu z opinii biegłego sądowego posiadającego wiadomości specjalne z zakresu ortopedii.

Odmawiając Z. S. prawa do świadczenia rehabilitacyjnego organ rentowy powoływał się na brak podstawowej przesłanki wskazanej w art. 18 ust. 1 ustawy o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa tj. braku niezdolności do pracy i ta kwestia podlegała ocenie w sprawie niniejszej.

Z wydanej w sprawie na zlecenie sądu opinii biegłego z zakresu ortopedii H. M. wynika, że Z. S. po wykorzystaniu pełnego okresu zasiłkowego pozostawała nadal niezdolna do pracy jeszcze do dnia 28 lutego 2022 r.

Z powyższą opinią zgodził się organ rentowy w piśmie z dnia 4 lipca 2022 r.

W rezultacie powyższych rozważań oraz z uwagi na merytoryczną wartość opinii, Sąd uznał sporządzoną przez biegłego sądowego opinię za w pełni rzetelną i wiarygodną. Opinia jest pełna i spójna, zawiera w sposób logiczny i przekonujący umotywowane wnioski, a nadto wydana została przez wysokiej klasy specjalistę o wieloletnim doświadczeniu klinicznym i specjalności odpowiedniej do schorzeń ubezpieczonego, po jego badaniu podmiotowym i przedmiotowym oraz prawidłowej analizie dotyczącej jego dokumentacji medycznej. W konsekwencji Sąd uznał opinię biegłego za miarodajną dla podjęcia rozstrzygnięcia w sprawie.

W konsekwencji na podstawie przepisu art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. należało zmienić zaskarżoną decyzję poprzez przyznanie ubezpieczonej prawa do świadczenia rehabilitacyjnego na okres do dnia 28 lutego 2022 r.

(...)

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...)

3. (...)

4. (...)

(...)